

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/96/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522010137
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3522010137.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Lučenci, trvale bytom C. D. E., F. E. XXXX/XX, prechodne bytom C., G. XX, H. E., trestne stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 25. septembra 2024, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-2T/38/2022 zo dňa 30.08.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. B. zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-2T/38/2022 zo dňa 30.08.2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

ako otec mal. B. B., nar. XX.XX.XXXX, v Myjave a inde od mesiaca september 2019 doposiaľ si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu z § 62 Zákona o rodine, rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8P/32/2018-60 zo dňa 26.09.2018, právoplatným dňa 29.10.2018, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 100,- Eur mesačne na mal. B. B. od právoplatnosti tohto rozsudku a rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12P/22/2021-111 zo dňa 26.09.2022, právoplatným dňa 29.12.2022, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 150,- Eur mesačne na mal. B. B. od 01.06.2022, vždy k rukám matky I. A., bytom I., J. XXX/X, túto povinnosť si riadne neplnil,

pričom v uvedenom období bol zamestnaný na území Českej republiky v období od 01.10.2019 do 06.11.2019 v spol. Energoforest, s.r.o., od 27.11.2019 do 05.03.2020 v spol. KEB-EGE, s.r.o. a od 10.09.2020 do 31.12.2020 v spol. Bohémia Manscraft, s.r.o., a v obdobiach od 14.04.2021 do 03.05.2021 a od 10.01.2022 do 24.01.2022 v spol. DE WAARDE, s.r.o., následne pracoval brigádne v Českej republike na bližšie nezistených miestach, bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi ani iných štátnych sociálnych dávok a príspevkov, rovnako nepoberal ani žiadne sociálne dávky, a to ani v Českej republike, ani v Slovenskej republike, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec č. k. 22T/104/2019-40 zo dňa 16.08.2019, právoplatným dňa 20.09.2019, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1 Trestného zákona a z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu v trestnej veci Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22T/104/2019, bol prepustený dňa 30.09.2021, čím spôsobil dlh na výživnom v sume 4971 Eur k rukám matky I. A..

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok však nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie, zahlásiac ho do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení, pričom podané odvolanie zdôvodnil tým, že chce získať čas a výživne uhradiť.

Ku dňu rozhodnutia o odvolaní obžalovaného odvolací súd neobdržal bližšie písomné zdôvodnenie odvolania z jeho strany a ani písomné vyjadrenie prokurátora k podanému odvolaniu.

Listom zo dňa 10.06.2024 matka maloletej dcéry obžalovaného I. A. oznámila, že obžalovaný ku dňu vyhotovenia uvedeného listu neuhradil dlžné výživné vo výške 4.971,- €.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu požiadal, aby mu bol daná šanca, do budúca chce splatiť dlh na výživnom a toto riadne platiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac iné dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o vine obžalovaného, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku okresného súdu, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že obžalovaný existenciu takýchto procesných väd, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. ani nenamietal.

Z podaného odvolania obžalovaného je zrejmé, že obžalovaný nenamietal správnosť výrokov napadnutého rozsudku o vine a treste, len sa domáhal splatenia dlžného výživného, z čoho možno vyvodiť odvolací dôvod v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. s poukazom na inštitút účinnej ľútosťi podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z vyjadrenia obžalovaného na verejnom zasadnutí je zrejmé, že obžalovaný ešte pred tým ako sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu, dlžné výživné ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku okresného súdu neuhradil. Vzhľadom k tejto skutočnosti podľa odvolacieho súdu neboli splnené zákonné podmienky na uplatnenie účinnej ľútosťi, ktorá by za splnenia aj ostatných zákonných podmienok mala za následok zánik trestnosti trestného činu, ktorého spáchanie sa obžalovanému kladie za vinu podľa napadnutého rozsudku.

Na základe preskúmania výrokov napadnutého rozsudku o vine obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd v celom rozsahu poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. stručne, jasne a zrozumiteľne uviedol, o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia o vine obžalovaného a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd konštatuje, že skutkové zistenia okresného súdu o spáchaní skutku v rozsahu, ustálenom okresným súdom v skutkovej vete napadnutého rozsudku, majú úplnú oporu v dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní.

Odvolačný súd nezistil vady ani pri právnom posúdení stíhaného skutku okresným súdom, ktorý skutok s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého spáchania bol obžalovaný uznaný za vinného.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody pre spáchanie úmyselného trestného činu, nakoľko vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, jeho trestnú minulosť a okolnosti prípadu je tento nevyhnutný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a najmä na nápravu obžalovaného. Obžalovaný už bol v minulosti za obdobné konanie odsúdený, pričom ani výkon trestu odňatia slobody ho neodradil od páchania ďalšej trestnej činnosti. Z uvedených dôvodov tak ani podľa názoru krajského súdu neprichádzal do úvahy podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 49 ods. 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o výmeru trestu odňatia slobody, okresným súdom uložený trest podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá zásadám ukladania trestov podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona a z hľadiska ochrany spoločnosti a možnosti nápravy obžalovaného spĺňa účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona. Pri jeho ukladaní okresný súd správne nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, pričom špeciálna recidíva vyplývajúca z odpisu registra trestov spolu s ďalšími rozhodnými skutočnosťami v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. odôvodňovali uloženie trestu odňatia slobody vo výmere ako rozhodol okresný súd.

Pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, jeho zaradenie na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Na podklade odvolania obžalovaného odvolací súd skúmal aj správnosť výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní obžalovaného nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.